

Gledališka kritika

Virus je nalezljiv. Smeh tudi

Lutz Hübner: Marjetka, str. 89, **SLG** Celje, ogled obeh premier na Malem odru 16. in 18. septembra

Petra Vidali

Gledališča so pri prilaganju na spremenljive, v vseh primerih pa nena-klonjene razmere različno prožna. Upravnica in umetniška vodja **SLG** Celje **Tina Kosi** je tudi z zasnovo koronske sezone potrdila, da je primerna za združevanje umetniških in poslovnih dejavnosti. Pragmatično, da ne rečemo utilitarno, je poskrbela za zasedenost in varnost na obeh straneh rampe. V dvorani je vsakič tako, kot pač mora oziroma sme biti - v Mali dvorani to pomeni 13 gledalcev. Izpišimo še z besedo, da bo pomota izključena - trinajst. Temu primerna bo v tej sezoni tudi gostota igralcev, predvsem pa bo tudi njihov promet urejan "po abonmaju". Produkcije bodo pripravljene z dvema zasedbama. Da bi, če bi virus napadel eno, druga še vedno lahko igrala.

Prejšnji teden smo tako doživeli prvi dve premieri. Marjetka, str. 89 Lutza Hübnerja je imela na tem koncu Slovenije kar dolgo življenje na ptujskih odrskih deskah v režiji Sama M. Strelca. Marsikdo je komične variante gledališke vaje, na kateri se preigrava znameniti odlomek iz Goethejevega Fausta, videl v interpretaciji Mojce Funkl in Gojmirja Lešnjaka. Tokratna uprizoritev v režiji Andreja Jusa vključi obkraj celotno tri igralce, v moških vlogah se izmenjujeta starejši in mlajši član zasedbe, pač glede na to, ali gre za starega mačka ali neizkušenega režiserčka. Ženska je samo enkrat na drugi strani, kot dramaturginja. V tem primeru igra

Marjetko moški, in to je kajpak primerno argumentirano z destrukcijo spolnih identitet. Ker je Hübner ponudil dovolj materiala, imata uprizoritvi z izjemo uvodnega monologa in enega prizora (scene med legendarnim starim igralcem, ki zna seveda tudi režirati, in čisto frišno igralko) drugačen tekst. Za to, da dobimo "celo zgodbo", si je torej treba ogledati obe. Duplikacija/alternacija ima ob praktičnem tako tudi svoj umetniški rezon, verjetno pa ga abonenti ne bodo mogli zares užiti, ker najbrž ne bodo mogli vseh dvakrat spraviti v teater.

V prvi zasedbi igra vloge starega gledališkega mačka **Renato Jenček**, mladič je **Luka Bokšan**, igralka, od nemočne študentke do pretkane dive, pa **Živa Selan**. V drugi zasedbi je starosta **Branko Završan**, prišlek **Urban Kuntarič**, igralka (in enkrat dramaturginja) pa **Beti Strgar**.

Ne moremo reči, da uprizoritvi demonstrirata različna režijska koncepta. Sicer pa ta popularna komedija, ki preigrava pregovorna, da ne rečemo klišeizirana teatarska razmerja, najbrž ne dopušča kakšnih posebno subverzivnih branj, pa tudi smiselna ne bi bila. Kostumske transformacije (bolj kot obleka so učinkovite lasulje) in dobra komedijska igra, to je vse, kar ta komad zahteva, se zdi. Igralci se zdijo dobro vodeni. V zasedbi, v kateri je morda manj komedijskih talentov, je poskrbljeno za druge adute. Za trenutek ali dva sredi namernih pačenj in maličenj Marjetkinega monologa zasije resna igra.

Niti na misel mi ne pride, da bi priložnost dvojne uprizoritve izkoristila za sodbo, kdo je boljši oziroma, povedano z dramskim tekstom, kako je bolj prav. Tudi zato, ker tako, kot je, sploh ni prav. Nečesa, kar naj bi bila komedija, ne more gledati samo trinajst ljudi. Resnoben je človek lahko sam, smeh pa je nalezljiv. In če ni dovolj odziva iz dvorane, se tudi igralci ne morejo razživeti.

Kar velja seveda tudi za druge teatarske žanre. Čudna sezona bo to. *Komedije ne more gledati samo trinajst ljudi. Če se ne morejo razživeti gledalci, se tudi igralci ne morejo*

Ustvarjalci uprizoritev

Lutz Hübner: Marjetka, str. 89
Prevajalec Darko Čuden
Režiser Andrej Jus
Dramaturginja Ana Obreza
Scenografka Urša Vidic
Kostumograf Andrej Vrhovnik
Avtorica glasbe Polona Janežič
Lektor Jože Volk
Oblikovalci svetlobe Andrej Jus, Urša Vidic, Denis Kresnik
Igrajo **Branko Završan/Renato Jenček**
Beti Strgar/Živa Selan
Urban Kuntarič/Luka Bokšan

Živa Selan, Luka Bokšan Foto: Jaka BABNIK

Renato Jenček, Živa Selan Foto: Jaka BABNIK

Branko Završan, Beti Strgar Foto: Jaka BABNIK

Beti Strgar, Urban Kuntarič Foto: Jaka BABNIK